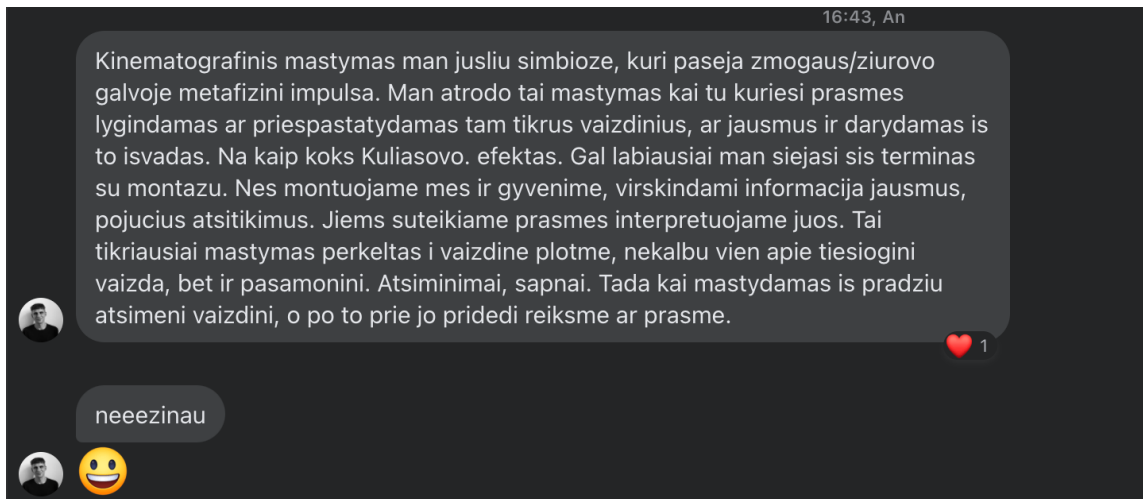
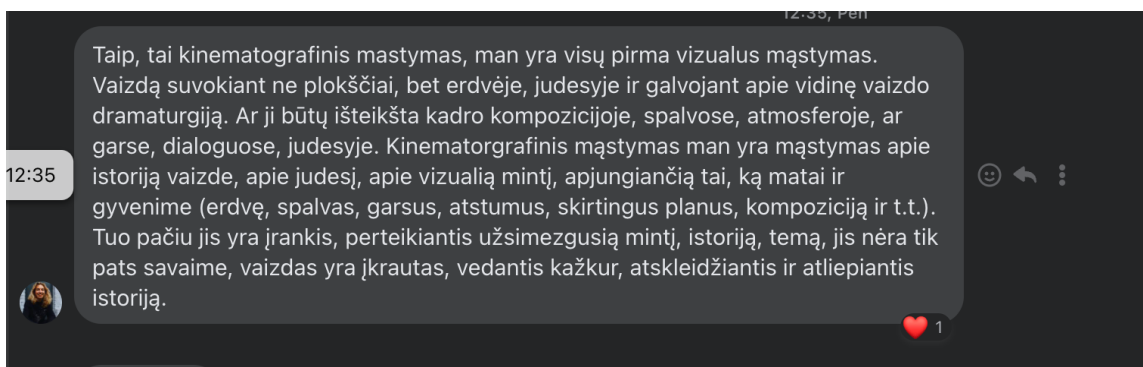

Lietuvos kino menininkai apie kinematografinį mąstymą

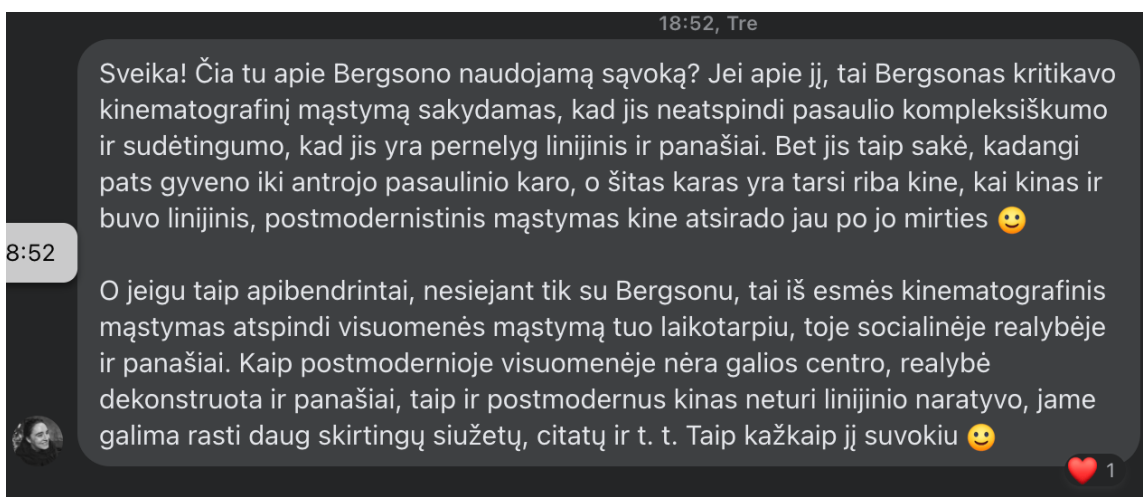
Jurgis Matulevičius: juslių simbiozė, metafizinis impulsas, mąstymas, **kuriantis prasmes priešpastatydamas arba lyginidamas tam tikrus vaizdinius**, išvadų iš to darymas, labiausiai kinematografinio mąstymo terminas siejasi su **montažu**, nes mes montuojame ir gyvenime (sapnai, jausmai, pojūčiai, atsiminimai ir pan.) Kai iš **pradžią kyla vaizdinys, o tada jam suteiki prasmę**.

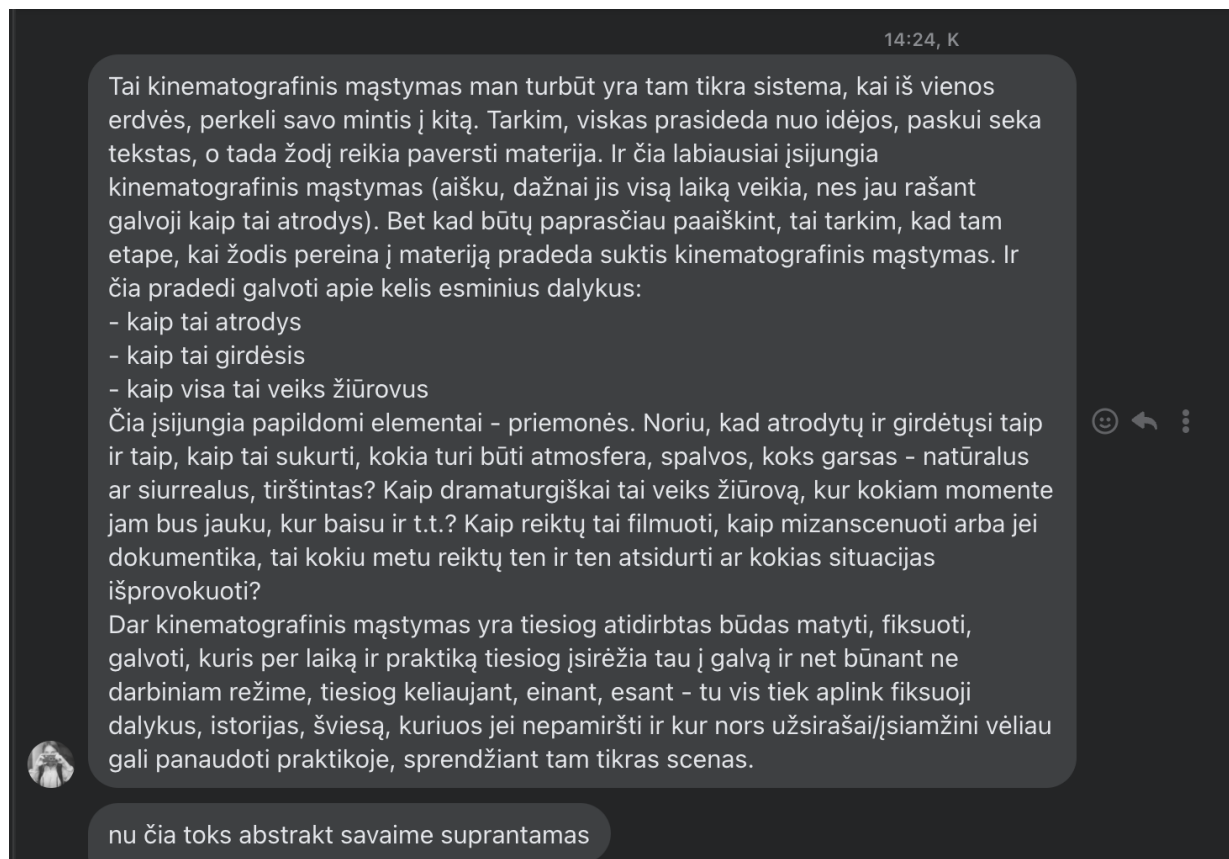
Birutė Kapustinskaitė: vizualus mąstymas, vaizdo suvokimas erdvėje, judesyje galvojant apie vidinę vaizdo dramaturgiją, mąstymas apie **istoriją vaizde, apie judesį, apie vizualią mintį**. Kinematografinis mąstymas tai įrankis, perteikiantis užsimezgusią mintį, istoriją, temą, jis nėra pats savaime, **vaizdas yra įkrautas, vedantis kažkur**.

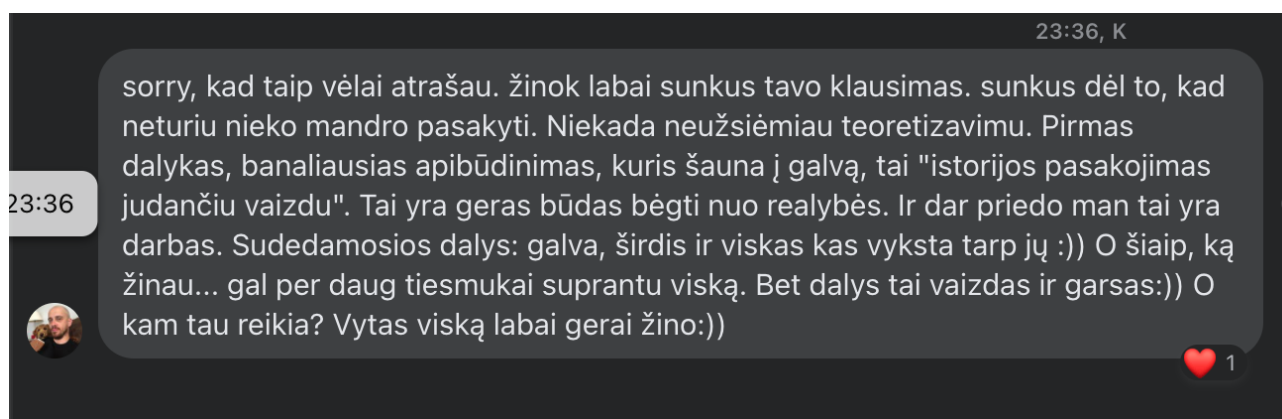
Živilė Mičiulytė: neturi linijinio naratyvo, daug skirtingų siužetų ir citatų.

Elena Kairytė: sistema, kai iš vienos erdvės savo mintis perkeli į kitą. Idėja —> tekstas —> **materija**. Pagrindiniai klausimai:
kaip tai atrodys?
kaip tai girdėsies?
kaip tai veiks žiūrovą?
Noras, kad atrodytų taip ir taip, tam reikia pasitelkti tokias ir tokias priemones.
Atidirbtas būdas matyti, fiksuoti, galvoti.

Andrius Blaževičius: istorijos pasakojimas judančiu vaizdu. Pabėgimas nuo realybės. Susideda iš galvos ir širdies ir to, kas tarp jų vyksta. **Vaizdas ir garsas.**

Marija Kavtaradzė: galvojant apie vaizdą, kaip tu jį nori parodyti kine – vienas kadras duoda daug informacijos. Todėl turi galvoti, kas yra kadro viduje – kokią informaciją tai suteikia. **Garsas, kalba, garsai, atmosferos, muzika, kostiumai, erdvė ir t.t. Visi elementai suteikia daug informacijos – dėl to iš kart įsivaizduoji, kas vyksta, kaip atrodo ir reikia mažiau žodžių, nes daug suprantame iš pavienių elementų. Kinematografinis mąstymas – mąstymas apie visus elementus**

iš karto. Jausmiškai, intuityviai pasiekianti informacija. Visuma tarp vaizdo, garso, visko kas yra kadre ir aplink jį.

Vytautas Plukas:

V: toks yra kinematografinis mąstymas.

G: kai viskas atrodo, kaip filmas?

V: ne viskas, bet kai pastebi kažkokias **situacijas** ir jos atrodo tarsi... ir kai sugebi jas pastebėti, kad jos galėtų būti filme. **Veiktų kine**. Kur gyvai gal tu net neatkreipi dėmesio, bet filme būtų kitaip.

G: tai kažkoks kitoks pasaulio matymas?

V: **sugebėjimas stebėti pasaulį lyg tai būtų filmo dalis**, lyg matytum per kamerą.

G: o kokius komponentus galėtum išskirti? Kas galėtų būti priskiriama kinematografiniam mąstymui?

V: mmm... kažkokia **perspektyva** greičiausiai.

G: perspektyva...

V: perspektyva iš kurios, žiūros taškas, iš kurio kažkas atrodo būtent va taip. Arba.. Jo. Ir esmė yra, kad yra **tai, ką tu matai ir ko nematai**. Tai ko nematai, gal net yra svarbiau. Ta **selekcija**.

Rėmas. **Įrėminimas kažkoks**.

G: iš esmės kadras.

V: jo, iš esmės **kadras**, nes jis kažką rodo ir kažko nerodo. Ir tai labai įtakoja.

- Perspektyva...